

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถทางคาน

1. ความวิตกกังวล
2. นิสัยในการเรียน
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปีการศึกษา 2518 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพังงา จำนวน 5 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 305 คน

เกณฑ์การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ ใช้วิธีหาความแตกต่างระหว่างคะแนนสติปัญญา กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ เมื่อเปรียบเทียบกับความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด¹ (Difference Between Intelligence and Achievement Scores Relative to Standard Error of Measurement)

คือถือเอา ความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ (T- score) ของเขาวนปัญญา และคะแนนที่ (T- score) ของผลสัมฤทธิ์ เปรียบเทียบกับความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (Standard Error of Measurement, S.E.M.) ของแบบทดสอบเขาวนปัญญา โดยถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าระดับความสามารถ (Overachiever) คือผู้ที่มีคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ (T- score) ของเขาวนปัญญา และคะแนนที่ (T-score) ของผลสัมฤทธิ์มีค่าเป็นบวกมากกว่า +1 S.E.M. ของแบบทดสอบ เขาวนปัญญา

2. ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถ (Underachiever) คือผู้ที่มีคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ (T- score) ของเขาวนปัญญา และคะแนนที่ (T-score) ของผลสัมฤทธิ์มีค่าเป็นลบมากกว่า -1 S.E.M. ของแบบทดสอบ เขาวนปัญญา

ผลการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ เกณฑ์ดังกล่าว ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 305 คน แบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าระดับความสามารถ 151 คน กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถ 154 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบ เขาวนปัญญา ใช้แบบทดสอบ Advanced Progressive Matrices ของ J.C.Raven ประเมินระดับ เขาวนปัญญาของกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบสอบถามความวิตกกังวลในการเรียน ใช้แบบสอบถามความวิตกกังวลในการเรียนของสุนันท์ ศลโกสม
3. แบบสำรวจนิสัยในการเรียน ใช้แบบสำรวจนิสัยในการเรียนที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากแบบสำรวจนิสัยในการเรียนของสภาพรรณ โคตรจรัส
4. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ใช้แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของประสาท พันทวังกร

การดำเนินการวิจัย

1. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ เขาวนปัญญา Advanced Progressive Matrices

ไปทดสอบนักเรียนที่สุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 413 คน เพื่อประเมิน
ระดับความสามารถทางสมอง

1.2 ประเมินระดับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คะแนนสอบได้
ปลายปีของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2517 ในหมวดวิชา ภาษาไทย ภาษา
อังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา

1.3 แบ่งกลุ่มตัวอย่างออก เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและค่า
กว่าระดับความสามารถตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. การทดสอบกลุ่มตัวอย่าง

ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 305 คน ตอบแบบสอบถาม
ความวิตกกังวลในการเรียน แบบสำรวจนิสัยในการเรียนและแบบสอบถามแรง
จูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระเบียบวิธีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบพหุนาม (**Multivariate Analysis of variance**)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและค่ากว่าระดับความสามารถมีความ
วิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

2. กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและค่ากว่าระดับความสามารถ มีนิสัย
ในการเรียนไม่แตกต่างกัน

3. กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและค่ากว่าระดับความสามารถมีแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในเขต จังหวัดพังงา ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและค่าความระมัดระวังความสามารถมีความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าถ้าศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นที่อยู่ในท้องถิ่นชนบทที่คล้ายคลึงกับจังหวัดพังงาแล้ว ผลการวิจัยก็น่าจะสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ แต่อาจศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นที่อยู่ในท้องถิ่นที่ห่างไปจากจังหวัดพังงา เป็นคนว่าเป็นเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ อยุธยา ฯลฯ ผลการวิจัยอาจจะขัดแย้งกับผลการวิจัยนี้ก็เป็นได้ ฉะนั้นจึงควรจะได้ศึกษาและเปรียบเทียบตัวแปรเหล่านี้ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในเมืองใหญ่ กับกลุ่มตัวอย่างในชนบทบ้าง เพื่อจะได้ออกคนพบว่า ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ เด็กในเมืองใหญ่กับชนบท มีลักษณะเหมือนกันหรือแตกต่างกัน เพื่อจะช่วยให้ผลการวิจัยค่านี้น่าเชื่อถือขึ้น

2. ควรศึกษา เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและค่าความระมัดระวังความสามารถ โดยคำนึงถึงตัวแปร อื่นๆนอกเหนือจากลักษณะทางบุคลิกภาพ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม การอบรมเลี้ยงดู ความสามารถในการอ่าน ฯลฯ เพราะจะช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียน ผู้แนะแนวและครูได้ทราบถึงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ที่สูงและค่าความระมัดระวังความสามารถของ เด็กนักเรียน เพื่อจะได้ออกหาทางช่วยเหลือและส่งเสริมให้นักเรียนสามารถ ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ถึงระดับศักยภาพของแต่ละคนได้